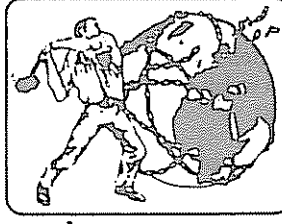

GEGEN DIE STRÖMUNG

Batı Almanya Marksist-Leninist Partisinin İnşası İçin Yayın Organı

1/94

Ocak 1994

Bütün ülkelerden demokratik ve devrimci örgütler arasındaki işbirliğini geliştirelim!

PKK ve diğer Kürt örgütlerinin yasaklanmasına, devletin faşistleştirilmesine ve Nazi çetelerine karşı mücadeleyi örgütleyelim!

Kendini demokrat ve devrimci olarak gören bütün örgütlerin vazgeçilmez görevi, Batı/Almanya, Batı Berlin ve eski DDR'in içinde PKK ve diğer Kürt örgütlerinin yasaklanmasına karşı mücadele etmek, Kürt kadın ve erkek yoldaşların bu yasağa karşı mücadelelerini mümkün olduğunca kuvvetli bir şekilde desteklemektir.

Zira, bütün ezilen halkları ve tabiki Kürt halkının bugünkü Türkiye'nin resmi devlet alanı içinde yaşayan kesiminin devlet olarak ayrılma hakkı ve ayrı bir devlet olarak varolma hakkı için verdikleri haklı mücadeleyi azami şekilde desteklemek, herşeyden önce dayanışmanın bir gereği, manevi bir yükümlülüktür.

Bu ayrıca şu iki açıdan Batı/Almanyalı örgütlerin, "kendi" Batı/Alman emperyalizmine karşı mücadelesinde doğrudan doğruya bir yükümlülüktür de:

■ Kürt nüfusuna karşı günbegün kitlesel katliamlar düzenlemekten çekinmeyen ve legal mücadele olanaklarının en son kısıntılarını dahi kısıtlayan Türk rejiminin faşist surati her geçen gün daha açıklık kazanmaktadır.

Bu bağlamda Batı/Alman emperyalizmini Türkiye'deki faşist rejimine "müsamaha gösteren" salt bir "suç ortağı" kategorisinde ele almak tamamen yanlış olacaktır.

Çünkü Batı/Alman emperyalizmi daha ziyade ipleri elinde bulunduran, Türkiye'deki faşist rejimi destekleyen, onun danışmanlığını yapan, onu finanse eden ve ona silahlar temin eden ve aynı zamanda onu yarı-sömürge statüsünde tutan büyük emperyalistlerden birisidir, hatta belki de onların en belirleyicisidir.

Bu yüzden Türk devletine karşı mücadele eden kadın ve erkek Kürtlerin mücadelesi aynı zamanda Batı/Alman emperyalizmine karşı mücadeleye doğrudan bir destektir!

■ Bunun yanı sıra, Kürt kadın ve erkek yoldaşlar; Batı/Alman emperyalizminin devlet

cihazının faşistleştirilmesine karşı verdikleri mücadele ile burda olağan üstü bir rol oynamaktadırlar. Büyük bir kararlılıkla güçlerini Kürt örgütlerinin yasaklanmasına karşı harekete geçirmektedir ve bu açıdan Batı/Alman emperyalizmine karşı mücadelede öncü bir konumda durmaktadırlar. Kürt kadın ve erkek yoldaşları bu mücadelede yalnız bırakmak proleter enternasyonalizme ve Batı/Alman emperyalizmine karşı mücadeleye düpedüz bir ihanet olacaktır.

Bu yasakların sadece Kürt örgütlerini hedeflememesi de elbetteki önemlidir. Zira bu yasaklar altında hangi milliyetten olursa olsun Batı/Almanya'da mücadele eden tüm devrimci ya da demokratik örgütler için de bir tehdittir.

1956'da KPD'nin yasaklanmasından, 1974'de GUPS ve GUPA'nın (Filistinli işçi ve öğrenci örgütlerinin) yasaklanmasından ve 1983'de DEV-SOL ve HALK-DER'in (Türkiyeli işçi örgütü'nün) yasaklanmasından sonra, bugün PKK ve diğer Kürt örgütlerin yasaklanması, Batı/Almanya'da arta kalan demokratik hakların daha da kısıtlanması açısından yeni bir aşamayı oluşturmaktadır.

Tutuklu bulunan 5 Kürt ve Türk anti-faşisti ile dayanışma!

Kasım 1992 Batı/Alman emperyalizminin devlet cihazı, anti-Nazi güçlere karşı yeni bir saldırı hareketi başlatmıştı. Bu sefer, Batı-Berlin'deki örgütü, öncelikle Kürt ve Türk anti-faşistlerine karşı yöneldi. Gizli soruşturmalar, ifade almalar, ev aramaları ve tutuklamalar birbirini takip etti. Bugüne kadar, Fatma, Mehmet, Abdin, Erkan ve Bahretin tutuklandı. Onlara keskinleştirilmiş tutukluluk koşulları uygulanmaktadır. Örneğin Fatma'nın 23 saati tecrit edilmektedir ve hepsine, ortak toplantılara katılmaları yasaklanmıştır. Bunun haricinde en az 5 tutuklama karan daha bulunmaktadır. Sayısı belirsiz birçok anti-faşiste karşı soruşturma açılmaktadır. Benzeri bir durum bugün Hamburg'ta da söz konusudur.

Anti-faşist güçlere gözdağı vermek ve onları koşturmak için, Batı/Alman emperyalizminin devlet cihazının politik amacı, daha polislin olaya nasıl yaklaşacağından ortaya çıkmaktadır: Yapılan ev araması esnasında Fatma'nın kafasına bir tabanca tutulmuştur, aranan bir gençlin anne ve babasına, şayet oğulları tutuklamaya karşı direnirse, onun öldürüleceği söylenmiştir. Bir cep bıçağının bulunması yetiyormuş...

Bu takibatların bahanesi, "Deutschen Liga" isimli partinin Nazi-yöneticisi Gerhard Kaindl'in Nisan 1992'deki ölümüdür. Gerhard Kaindl, Batı-Berlin'deki bir lokantada değişik Nazi-örgütlerinin yöneticileri ile bir toplantı esnasında bıçaklanmıştı.

"Kaindl" davası, Nazi-Çeteleri ile Batı/Alman devlet cihazı arasındaki işbirliğini gösteren öğretici bir başka örnektir. Daha bundan 1 sene evvel, "Deutsche Rundschau" adlı Nazi-Gazetesini, (no:10/92) "tüm suçluların tespit edilemediğini", isim ve adreslerinin de bilindiğini yazmaktaydı. Gelişen aşamada, yapılan bir soruşturma sırasında, suçluların isim ve adreslerinin devlet koruma dairesi tarafından Kaindl ile yapılan buluşmada yer alan bir Naziye iletilmiş olduğu ortaya çıkmıştır.

Bu eylemler Batı/Alman emperyalizminin devlet cihazı neyi amaçlamaktadır? Herşeyden önce örgütü anti-faşist bağlarını dağıtılmasını amaçlamaktadır. Aynı zamanda, bazı kararlı anti-faşistlerin nezlinde yapılacak cezalandırma ile, anti-Nazi güçlere bir bütün olarak gözdağı vermek ve öncelikle Nazilere karşı kararlı mücadele vermelerinden alıkoymayı amaçlamaktadırlar.

Tutuklu bulunan beş kadın ve erkek anti-faşisti destekleyin ve onlarla dayanışmaya girin!

Adresleri:

Birinci zarfa: Staatsanwaltschaft Berlin, z.H. StA Nielsen, Az.: 1 Kap Js 679/92, Turmstr. 91, 10548 Westberlin. İkinci Zarfa:

Abdin Eraslan, BuchNr. 5455/93, UHA Moabit, Alt-Moabit 12 a, 10559 Westberlin;
Mehmet Ramme, BuchNr. 5436/93, UHA Moabit, Alt-Moabit 12 a, 10559 Westberlin;
Fatma Balamir, BuchNr. 950/93/8, JVA Frauen, Friedrich-Olbricht-Damm 17, 13637 Westberlin;
Erkan Sönmez, BuchNr. 121493-2, JVA Tegel, Psychiatrisch-Neurologische Abteilung, Seidelstr. 39, 13507 Westberlin;
Bahretin Yoldaş, Jugendstrafanstalt Plötzen-see, Friedrich-Olbricht-Damm 40, 13627 Westberlin

Bu yüzden tüm devrimci ve demokratik örgütler, bizzat kendilerinin her an bir yasalama tehlikesi ile karşılaşabileceği konusunda kafaları açık olmak zorundadır. Diğer taraftan eğer Kürt örgütlerin yasaklanmasının geri alınması sağlanabilirse, bu kendi çalışmalarını için de bir zafer olacaktır.

Demokratik ve devrimci örgütler arasındaki ortak çalışmanın eksikliğinin sebepleri

Değişik milliyetlerden demokratik ve devrimci örgütlerin daha çok sıkı ve daha dayanışmacı bir şekilde çalışmalarının gerektiği üzerine salt taleplerde bulunmak ya da bu yönde yakınmak hiç bir şey getirmeyecektir.

Görüşümüze göre bunun sebebi, komünist ve devrimci örgütlerin dünya çapında çökmesi ve buna paralel olarak, proleter enternasyonalizmi temeli üzerinde komünist güçler arasındaki ortak çalışmanın nerdeyse tümünden elden bırakılmasıdır.

Ancak bu açıklamada yetersiz kalmaktadır. Bunun kökü, revizyonist güçlerin etkisinin ve onların reformizm ve milliyetçi yönelimli teori ve pratiğinin genellikle küçümsemesinde yatmaktadır.

Karşılıklı dayanışmacı bir eleştiri ve öz-eleştiri ve ilkesel ve güncel tüm özsel sorunlar üzerine kamuoyunda bir polemik atmosferinin olmaması, gerek küçük gerekse ağır nitelikteki mevcut zaafıların ve hataların giderilmesi için değil, bu hataların derinleştirilmesi için temel hazırlanmaktadır.

Böylelikle tüm dünyadaki emperyalist ve gerici güçlerin (özellikle milliyetçilik zehirini kullanarak) bilinen eski "böl-yönet" taktiğini uygulayabileceği bir gelişmenin yolu açılmış oldu.

Oportunizme ve revizyonizme rağbet komünist ve devrimci örgütlerin faşist darbeler altında dağıtılmasından sonra artmaktadır. İran'da, Afganistan'da ve Türkiye'de büyük ölçüde cereyan ettiği gibi.

Gericiliğin terörüne, revizyonizm ve milliyetçilik zehirine ise sadece güçlü komünist örgütleri ve gerçek komünist partiler tutarlı olarak karşı koyabilirler. Dünya komünist hareketinin proleter enternasyonalist birliği, aynı zamanda demokratik ve devrimci örgütlerin aralarındaki ortak çalışma için de en güvenilir garantiyi içinde barındırmaktadır.

Bu yüzden bütün dünyadaki komünist güçler, şu temel görevle karşı karşıya bulunmaktadır; gerçekten dayanışmacı bir dünya komünist hareketinin yaratılması için mücadele içinde komünist partisini inşa etmek. Ancak komünist güçlerin dünya çapındaki birliği, işçi sınıfının ve geniş emekçi halk yığınlarına önderlik eden güçlerin bir birliği meydana getirile bilinirse, emperyalizmin baskılarına dayanmak, ona karşı koymak, ona

karşı mücadele etmek ve onu yenmek işte ancak o zaman mümkün olacaktır.

Çalışmalarımızın yönelimini işte biz böyle değerlendirmekteyiz. Bu oldukça kapsamlı, uzun vadeli olarak görülmesi gereken bir görevdir.

Fakat şu açıktır: Bugünkü "karışık" şartlara işaret ederek, devrimci ve demokratik güçlerin birliği için çalışmayı imkansız olarak görmek yanlıştır.

Karşılıklı dayanışma ile kamuoyu önünde eleştiri birbirini dışılamamaktadırlar !

Devrimci güçlerin birbirlerini pratik olarak desteklemesi ve ortaklaşa çalışması bugünde zorunlu ve olanaklıdır. Bu afiş ve yayınlann dağıtımı alanında olabileceği gibi, tüm örgütsel alanlarda lojistik desteği de içerebilir. Ancak mesele bu ortaklaşa çalışma mevcut ideolojik ve politik ilişkiler üzerine kamuoyundaki bir tartışma ile bağdaştırılması gerekir.

Tamda düşmanın saldırıldığı bir ortamda açık polemik ve eleştiri "dayanışmadan uzak" olacağı üzerine tamamen yanlış görüşler mevcuttur. Biz bilinçli olarak "tamamen yanlış görüş" terimini kullanıyoruz. Çünkü bu görüşün altında şu anlayış yatmaktadır. Eleştiri dayanışmanın değil, tersine düşmanlığın ifadesidir.

Biz burada tamamıyla başka bir görüşüyoruz. Biz, derin demokratik düşüncenin karşılıklı eleştiri-gerek örgütler arasında gerekse örgütler içinde- hiç bir şekilde pratik dayanışmanın talepleriyle çelişki içinde olmadığını biliyoruz. Bu, keskinleşmiş bir devrimci mücadele, tabi ki silahlı mücadele koşullar altında da daha da geçerlidir.

Elbette eleştirinin biçimi, eleştirilen noktanın ağırlığını ve mevcut koşulları dikkate almak zorundadır.

Ancak, kim ki "düşmanın kursunları altındayız" bahanesini ileri sürerek, ileri sürülen her eleştiriye, düşmanın bir marifetimiş gibi aşağılıyorsa, o kendisine zarar vermemek ve kendisini bir devrimci güç olarak diskalifiye etmektedir. Kim eleştirileri bu şekilde bastırma istiyorsa, o bürokratismin ve revizyonist mevki düşkünlüğünün yanlış yoluna sapar, kendi kadın ve erkek yoldaşlarının devrimci inisiyatifini de kaçınılmaz olarak felce uğratar. Netice de bunun vardığı yer, sosyalist demokrasinin ve proletarya diktatörlüğünün ideallerine ihanet ve hatta devrimci mücadeleden vaz geçme ve emperyalizmin bir kesimine yansımaktır.

Möln ve Solingen'deki Nazi cinayetleri

Batı/Alman emperyalizminin devlet cihazı tarafından örneğin sığınmacılara ve değişik milliyetlerden gelen, burda yaşayan ve çalışan insanlara karşı sürdürülen kıskırtmalar, Neo-Nazi örgütlerin engellemesiz olarak düzinelerce insanı katledildiği bir atmosfer yaratmıştır.

Möln ve Solingen'deki cinayetler, şüpheye yer olmadan Neo-Nazi kundakçıların sorumluluğu altında bulunan vahşi iki uç noktaydı. Bu cinayetlerin arka planı; gerek Batı/Alman emperyalizminin devlet cihazının gerekse de Nazi çetelerinin rolleri bilinmektedir. Rostock örneğinde, Batı/Alman cihazı ile Nazi kundakçıların arasındaki işbirliği ve suç ortaklığı kesin olarak kanıtlanabildi. Antifaşist güçlerin baskısı ve öncelikte de bütün dünyadaki demokratik kamuoyunun baskısı sonucu Möln ve Solingen cinayetlerinin failleri tutuklanmak zorunda kaldı.

Bu Nazi-cinayetleri, örneğin bir İspanyol, bir Kürt yada bir Eritrealı aileye de hedefleyebilirdi. Bunu ciddi olarak kim inkar edebilir?

Möln ve Solingen cinayetlerinden sonra, çeşitli milliyetlerden insanların, özellikle de genç insanların, Batı/Almanya'da militan bir protesto için caddelerde bir araya gelmeleri doğrudu ve önemlidir. Onlar böylelikle emperyalist ve Nazi ideoloğları tarafından çekilen sınırları aştılar.

Batı/Alman emperyalizminin ajanları ve değişik ülkelerin gerici ve milliyetçi güçleri bu hareketin önderliğini ele geçirebilmek için hareketin içine kanca atmaya çalıştılar. Buna tüm keskin protestolara rağmen büyük ölçüde muaffak oldular. Devrimci ve komünist güçlerin önderliği ele geçirecek seviyede güçlü olmadığı tüm büyük kütesel hareketler için bu kuralısal bir gelişmedir.

Görevimiz, bu tür haklı mücadelelere iştirak etmek, eylemlere katılan yığınlara Nazi pislğine karşı mücadele örneğinde her türden milliyetçiliğe karşı mücadele etmenin,

PROLETARIE ALLEN LÄNDER VERBÜNDIG GEGEN
PROLETARIE ALLEN LÄNDER UND IMMERNOCHTO KÖLLEN VERBÜNDIG GEGEN

GEGEN DIE STRÖMUNG

Organ für den Aufbau der marxistisch-leninistischen Partei Westdeutschlands
Nr. 32 September 1991 DM 3,-

Die Verbrechen des west/deutschen Imperialismus am kurdischen Volk müssen aufgedeckt und bekämpft werden!

Zusammenbau-Gruppe in den kurdischen Gebieten in "humanitärer Mission" - Kriegerverbreitung!

Das internationalistische Prinzip ist die Voraussetzung für den Aufbau der revolutionären Organisation der Arbeiter in den betroffenen Gebieten. Die Errichtung der Partei ist die Voraussetzung für den Aufbau der Partei, die die Revolution in der Türkei und in West-Deutschland durchführt. Das Programm, von den Kurden in der Türkei und West-Deutschland erfüllt, ist die Voraussetzung für den Aufbau der Partei, die die Revolution in der Türkei und in West-Deutschland durchführt. Das Programm, von den Kurden in der Türkei und West-Deutschland erfüllt, ist die Voraussetzung für den Aufbau der Partei, die die Revolution in der Türkei und in West-Deutschland durchführt.

Die Verbrechen des west/deutschen Imperialismus am kurdischen Volk müssen aufgedeckt und bekämpft werden!

Teil des west/Deutschen Imperialismus, NICHTARBEIT und ERWERBSLOSIGKEIT!

32 Seiten, DM 3,-

ırkçılık ve milliyetçilik tarafından hedef gösterilen yığınların birliğinin zorunluluğunun isabetli olarak göstermektedir.

Bu konuda şu açık olmak zorundadır: Nazi faşizmi, niteliği gereği salt devrimci insanlara yönelmez.

Nazi faşizminin eli kanlı katilleri örneğin milliyetçi ve ırkçı sebeplerden hareket ederek 3 milyon Polonyalıyı, 6 milyon Yahudiyi, ve yarım milyon Sinti ve Roma'yı imha ettiler. Bu insanlar devrimci ya da komünist olduklarından ötürü değil, tersine kendi ideolojilerinin yaygınlaştırılması için, tüm haklarına gözdağı vermek için ve bir ilhak savaşının hazırlanması ve gerçekleştirilmesi yönündeki emperyalist tasarılarına uygun olduğundan dolayı bu imha gerçekleştirildi.

Bugün de Nazi terörü sadece devrimci ve demokratik güçlere karşı yönelmemekte, aynı zamanda ayrımsız olarak örneğin Batı/Almanya'daki Kürt ve Türk nüfusuna karşıda yönelmektedir. Nazi yangın bombalanandan devrimci ailelerin zarar görebilecekleri gibi, gerçi Alman ırkçılığı ve milliyetçiliği tarafından ızdırıp çeken, ama kendileri örneğin Kürt ulusal kurtuluş hareketi üzerinden gerici düşünceler besleyen gerici görüşten insanlara karşıda yönelebilir. Tamda ayrımsız ve hesap edilemezlik metodlarından dolayı Nazi-çeteleri bir terör atmosferini yaratabiliyor ve milliyetçi nifak tohumlarını serpebiliyorlar.

Kendi ulusuna mensup olmayan nüfusun bir kesiminin Nazi terörü tarafından saldırıya uğradığı zaman da bankatlara çıkmak, dayanışmanın temel bir ilkesidir.

İspanyol, İran ve Kürt gençlerinin Alman ve Türk gençleri ile ele ele, Mölln ve Solingen'deki Nazi cinayetlere karşı ortaklaşa yürümelere bu yüzden oldukça güzel bir olaydı.

Batı/Alman emperyalizminin ideolojilerinin hareketini başına geçmeye çalıştıkları yerde, bu çabalara karşı enerjik olarak karşı ve mümkünse militan bir şekilde de bu çabalar engellenmeye çalışılmalıydı. Görev planları bozmak ve işlerini mümkün olduğunca zorlaştırmaktı. Ve gerçektede, örneğin geçtiğimiz senenin 8. Kasım'ında "Büyük Berlin'deki Weizsäcker ve ortaklarının ikiyüzlülük sonunda görüldüğü gibi, Bonn'lu politikacıların ikiyüzlülüğüne karşı kararlı bir şekilde karşı çıkan demokratik ve devrimci güçler ortaya çıktı.

Ancak bu da yeterli değildir. Elbetteki Türk faşistleri "Boz Kurtların" ve Türk hükümetine ait "devlet-faşistleri"nin amaçlarında boşa çıkartılmak zorundaydı. Onlar, enternasyonalist yürüyüşleri, faşist Türk devletinin bayrağı altında bir gösteriye dönüştürmeye çalışmaktaydılar. Bunu engellemenin sözkonusu olduğu, Türk faşistlerini ve onlar tarafından etkilenen güçleri dışarı atmanın sözkonusu olduğu her yerde, Kürt kadın ve erkek yoldaşları ki bunda şüphe yok - önemli bir rol oynamışlardır.

Diğer taraftan, Kürt bacı ver kardeşlerinin, Türk ailelerine yönelik yapılan Nazi cinayetlerine karşı sokaklara döküldüklerini görmek, Türk gençleri için oldukça önemliydi. Hükümetlerinin Türkiye'de Kürt nüfusuna karşı günbe gün aynı nitelikte katliamlar uyguladığı insanlar için, Kürt kadın ve erkek yoldaşların, işte bu insanlar için bile dayanışma gösterdiklerini görmek onlar için önemliydi.

Bu Kürt kadın ve erkek yoldaşlar, sadece Batı/Almanya'daki Nazilere karşı mücadele etmekle kalmadılar, aynı zamanda, bütün milliyetlerden gençlerin burda ortaklaşa hareket etmeleri ve mücadele etmeleri için önemli çekirdeği de enternasyonalist bir şekilde yarattılar.

PROLETARIEN ALLEN UNTER FÜRNICHT EICH
PROLETARIEN ALLEN UNTER FÜRNICHT EICH

GEGEN DIE STRÖMUNG

Organ für den Aufbau der marxistisch-leninistischen Partei Westdeutschlands
Nr. 10 Oktober 1992 4.-DM

Die Bundeswehr -

mörderische Maschinerie
des west/deutschen Imperialismus

- Militarisierung in allen Lebensbereichen
- Wettersport
- Einmischung im Ausland
- Die Bundeswehr als Bürgerkriegsarmee - Schießbefehl der Bundeswehr
- Ungebrochene Tradition zur Nazizeitmacht - Die Bundeswehr und Karl Marx

48 Seiten, DM 4.-

Çünkü sadece ortaklaşa mücadele içinde, dayanışmacı tartışmalar, milliyetçilik ve emperyalizmin bölme politikası üzerine verimli bir fikir mücadelesi yürütülebilir. Bütün ülkelerdeki işçi hareketinin ve devrimci hareketinin tarihsel deneyimleri tamda bunu göstermektedir. Ezen bir ulusun demokrat ve devrimcileri ile, ezilen bir ulusa mensub insanlar ortak mücadele için ancak bu şekilde birleşebilirler.

Bu yüzden, görüşümüze göre, Kürt kadın ve erkek yoldaşların, bu anti-Nazi mücadelelere katılmış olmaları, tamda "Türk bayrağına" karşı çıkmış olmaları doğrudur.

☆☆☆

Bütün demokratik ve devrimci örgütlerin, bu sorun üzerine tavır takınmasını talep ediyoruz. Çünkü sorun, Batı/Almanya'da yaşayan ve burda mücadele veren çeşitli milliyetlerden demokratik ve devrimci güçler arasındaki sıkı ilişkilerinin geleceği ve perspektifi ile ilgilidir. Bütün güçlerin salt yana durması, bağlayıcı olmayan ilişkileri, devletin iç faşistleşmesine ve Nazi-çeteleri-ne karşı mücadele için oldukça yetersiz kalmaktadır.

Görüşümüze göre, bu tür bir ortak çalışmanın vazgeçilmez önkoşulu, fikir mücadelesinin metodlarının bilinçli olarak önceden tespit edilmesi, kamuoyu önünde tartışma ve eleştiridir. Mevcut ideolojik ve politik çelişkilerin hasıraltı edilmesi, burunlu mücadele için bir temel oluşturamaz. Örgütlü bir ortak çalışmaya doğru ilk adım olarak, her şeyden önce düzenli ilişkiler kurmak, tartışmalar yürütmek ve karşılıklı olarak pratik dayanışma göstermek önemli olacaktır.

Heute haben wir gesagt: Basta!
Erfklärung der aufständischen Kräfte des Ejército Zapatista de Liberación Nacional, Comandancia General

An das Volk von Mexiko:

Mexikanische Arbeiter und Arbeiterinnen, die das Proletariat der Welt! Die Arbeiterklasse! Die Arbeiterklasse!

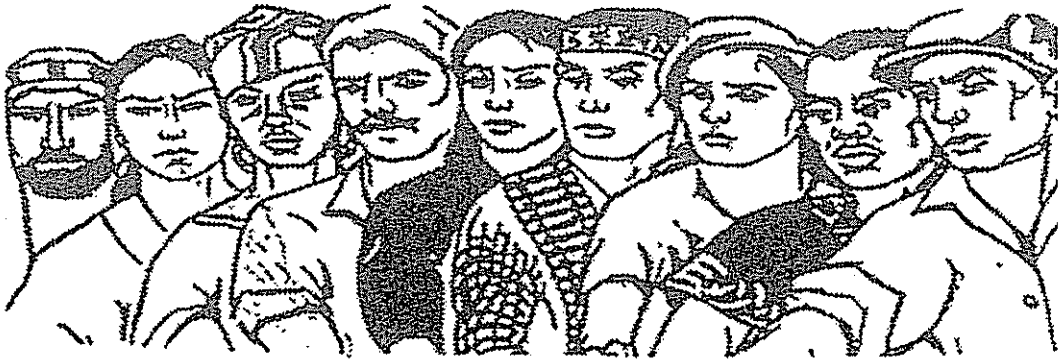
... (text continues) ...

Buchladen Georgi Dimitroff, Koblenzer Str. 4, 60327 Frankfurt/Main

**PKK ve diğer Kürt örgütlerinin
yasaklanmasına karşı mücadele
edin!**

**Devletin faşistleşmesine ve
Nazi-Çetelerine karşı
mücadele!**

**Bütün milliyetlerden
demokratik ve devrimci
Örgütlerin ortaklaşa çalışmaları
için!**

**Batı/Alman emperyalizmine,
revanřizmine ve militarizmine
Ölüm!**

ERNK'nın Solingen'deki Nazi cinayetleri üzerine açıklamaları, Batı/Almanya'da mücadele eden anti-faşist güçlere zarar vermektedir

Kahverengi (Faşist) vebaya karşı, Batı/Alman emperyalistlerinin kendi devlet cihazını faşistleştirilmesi-ne karşı mücadele içinde, burda mücadele veren tüm demokratik ve devrimci örgütlerle ortaklaşa çalışmayı acil ve zorunlu bir görev olarak görmekteyiz. Mesele birkaç bağlayıcı olmayan görüşmenin daha da üstündedir: Gerekli olan şey, karşılıklı dayanışma ve pratik olarak ortak çalışmadır. Mevcut çelişkiler üzerine kamuoyunda tartışma, görüşümüze göre, böylesi bir ortak çalışmanın vazgeçilmez bir parçasıdır.

Geçmişte bu konuda belli adımlar atıldı. Örneğin,

ERNK'nın Solingen'deki Nazi cinayetleri hakkındaki temelden yanlış bir tavrı

Solingen'deki Nazi-cinayetlerinin kurbanları Türk kadın ve çocukları oldu. Bu cinayetler aynı şekilde bir İspanyol, bir Kürt yada bir Eriyeli aileyinin de başına gelebilirdi.

Nazi katilleri bu konuda bir ayırım yapmamaktadırlar. Batı/Almanya'daki anti-faşist güçleri ve önceliklerde demokratik dünya kamuoyunu "Sankinleştirmek" için, Batı/Alman emperyalizminin devlet cihazı hareket etmek zorunda kaldı. Kanıtlanmış olarak "DVU" adlı Nazi partisinin üyesi olan 23 yaşındaki G. Markus, 20 yaşındaki B. Christian ve iki 16 yaşındaki kişi tutuklandı. Tutuklanılardan üçü, "Deutsche Liga" adlı Nazi partisine mensup Bernd Schmitt tarafından yönetilen Solingen'deki bir Savaş Sporu okulunun üye-siydiler.

Solingen ve çevresindeki Nazi-çeteleri, bu yöredeki — Kürt, Türk, Alman yada diğer milliyetlerden — anti-faşistler tarafından iyi tanınmaktadır. Polis tarafından hiçbir şekilde rahatsız edilmeden bu çeteler senelerden beri Nazi propagandası

Köln'deki "Kürdistan Komitesinin" kadın ve erkek arkadaşlarından 1991 Ocak tarihli ("Ulusal kurbanlar' ve emperyalist savaş kışkırtmacılığına katılma yeri-ne — Batı/Alman emperyalizmine karşı mücadele" başlıklı) bildirimize bir eleştiri gönderildi. Bu eleştiri biz öz itibarıyla haklı bulduk. Haziran/Temmuz 1993 Tarihli "Kürdistan Report" adlı derginin 59/60. sayısının önsözünde şu açıklamaya yer verilmiştir: "biz her zaman eleştiriye açığız ve bunu selamlamaktayız". Ama aynı sayıda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin bize tamamen yanlış görünen bir açıklaması da yayınlanmaktadır. Bu yüzden önsözdeki öneriyi memnuniyetle yerine getiriyoruz.

yapmaktaydı ve saldırılar gerçekleştirmekteydiler. Türk Genç ailesinin evinin arkasındaki "Baerenloch" adlı parkın içindeki izgara alanı, onlar için bir buluşma yeri idi. Burda zaman zaman, silah atışı talimi de yapılmakta ve Alman imparatorluğunun savaş bayrağı asılmakta idi. Nazi katilleri geriye "kimlik kartları" olarak, ordaki kumun üzerine çizilen bir haçlamayı bıraktılar.

Solingen'deki Nazi cinayetinin hatırlanması ve gerçekleşmesi üzerine sayısız olgular gözönünde bulundurulduğunda, "Kürdistan Report" adlı derginin 59/60. sayısında yayınlanan Solingen'deki kundaklama olayı hakkındaki şu görüşler ile ERNK, Batı/Almanya'da mücadele eden anti-faşist güçlere zarar vermektedir:

"Bu cinayetin faillerinin kimler olduğu hakkında somut kanıtlar elimizde bulunmamaktadır. Ancak bazı yönler ve zamanlamayı göz önünde bulundurduğumuzda, tüm bunların arkasında bir komplo-nun yatığı sonucuna varmaktayız. Bu komplo-nun ipleri, ta Türk devletine kadar uzanmaktadır."

Bu açıklama ile ERNK, Nazilere karşı mücadele veren güçlerin davasına büyük zarar verdi. Çünkü:

* Burda, Batı/Almanyalı Nazilere

karşı elde var olan kanıtlar, ERNK tarafından şüpheye çekilmektedir ve

* ERNK, son tahlilde, tek bir kanıt dahi göstermeden, Batı/Alman Nazilerini temize çıkartan dedikoduları yaygınlaştırmaktadır.

Türk devletinin, kadın ve çocukları katletmekten hiçbir şekilde çekinmeyeceği, - ki o bunu zaten hergün yapmaktadır —, şeklindeki doğru tespit, Solingen'deki saldırıyı Türk devletinin hazırladığı veya gerçekleştirdiği için bir "kanıt" değildir.

Bu "kanıtlamanın" saçmalığını gösterebilmek için burda bir başka örneği verelim: Biz GSG 9 ve Federal ordu mensuplarının da kadın ve çocuklara karşı katliam yapabileceklerine inanmaktayız, ama buna rağmen, biz, Mölln ve Solingen'deki evleri onların yaktıklarını, bu Türk ailelerini yaktıklarını iddia etmiyoruz.

Biz böylelikle acaba federal orduyu "savunmakta" mıyız? Bu yüzden dolayı GSG 9'nin karakteri hakkında ham "hayeller" mi besliyoruz? Bu suçlamalar abes olacaktır. Burda sorun devlet cihazının cezai kurumlarının neler yapabileceklerini beklemek değildir, tersine burda sorun yalnız ve öz olarak, olgular ve kanıtlardır.

Solingen ve Mölln kurbanları, GSG 9, Federal Ordu ve de Türk devleti tarafından öldürülmedi. Katiller Batı/Almanyalı Nazilerdir.

Bu somut durumdan tamamen bağımsız olarak, bir devrimci örgütün sözde "kanıtlama" biçimindeki ciddi olmayan bir metoda başvurmasını, **kanıt göstermeden iddialara** dayanmasını ve bunu geçerli olarak kabul etmesini, genel olarak çok tehlikeli bulmaktayız. Şayet, olguların gücü kabul edilmezse, elde kanıt olmaksızın iddialar ileri sürülürse, o zaman kanıtsız suçlama ve iftiralar metodü, devrimci güçlerin kendi aralarındaki tartışmalarına ve örgüt içi mücadeleye de yansiyacaktır.

Temelden yanlış bir gerekçelendirme

ERNK'nın açıklamasında şu iddiaya yer verilmektedir:

"Solingen'de Türk ailesine karşı gerçekleştirilen cinayetler, Türk devletinin pozisyonunu zavallı ve masum bir devletin pozisyonuna dönüştürdü."

Bu açıklama baştan itibaren yanlıştır. ERNK burda hiç şüphe yok ki, Türk devletinin emelleri ile, realiteyi birbirine karıştırmaktadır.

Günbe gün Kürt nüfusuna karşı

Yeni Çıktı:

Solingen'deki Nazi cinayetleri üzerine

(Toplam 30 sayfa, Almanca, fiatı 3 DM)

İsteme adresi:

Buchladen Georgi Dimitroff,
Koblenzer Str. 4, 60327
Frankfurt/Main

toplu katliamlar düzenleyen Türk devletinin yalan propagandasını inandırıcı kılabilecek olan şey nedir? Bir emperyalist büyük gücün, emperyalizme bağımlı olan Türkiye'ye saldırırsa bile, Türk şövenizmi ne kadar şahlandırlırsa şahlandırlınsın, bu onun işlediği cinayetlerin üzerini yine de örtmez.

Türk devletinin, Solingen'deki kundaklamadan politik olarak faydalanmaya çalıştığı ve bunda belli bir oranda başarılı olduğu doğrudur. **Ortak görevimiz bunu engellemektir!** Ortak görevimiz, Nazi ve rasist motiflerden dolayı Türk ailelerinin Mölln ve Solingen'de katledildiklerini bilince çıkartmaktır.

Türk devletinin milliyetçi ve faşist suratu, onun Kürt nüfusuna karşı uygulamalarından ve aynı zamanda Türk emekçilerinin direniş mücade-

lesine karşı olmuş olduğu tavırlarıyla iyice açığa çıkmaktadır. Eğer o şimdi kendisini "zavallı ve masum" olarak göstermek istiyorsa, bu açıkça yalandan ve düpedüz bir ikiyüzlülükten başka bir şey değildir. İşte tam da bu olgular, Nazi katillerine karşı mücadeleden vazgeçmeden, bizzat onlara karşı mücadele içinde ortaya çıkartılmalıdır.

"... Büyük oranda Türk devleti..."

Devamla ERNK'nın açıklamasında şunlar söylenmektedir:

"Solingen'deki cinayetlerin ardından BRD'nin değişik şehirlerinde düzenlenen yürüyüşlerin çoğuna katılmadık. Çünkü, her seferinde olmasa da, bu yürüyüşlerin arkasında büyük oranda Türk devleti ve faşistler bulunmaktadır."

Bu değerlendirme yanlıştır. Fakat bu açıklama aynı zamanda, değişik milliyetlerden onbinlerce gencin ve işçinin yürütmüş olduğu aktif demokratik mücadelesi için bir hakarettir de. Bu mücadele hem Nazi katillerine karşı, onların arkasında duran ve sözde "öfkeli" olduklarını ifade eden Batı/Alman emperyalizminin iki yüzlü temsilcilerine karşı hem de Nazi vebasına karşı yürüyüşün içinde Türk faşistlerinin girmesine

Belge: ERNK'nın Solingen katliamı ile ilgili açıklaması

Die Einschätzung der ERNK zu den faschistisch-rassistischen Angriffen in Deutschland

Der Brandanschlag von Solingen verdeutlichte die deutsche Tagesordnung auf einen Schlag. Jeder bewertet und kommentiert das Ereignis auf seine eigene Weise. Und einige, vor allem der türkische und der deutsche Staat, vermachten, von der Sache abzulenken und alles in von ihnen gewünschte Bahnen zu kanalisieren.

Wir KurdInnen sind von solchen rassistischen Angriffen am meisten betroffen, weil wir ein Volk sind, das tagtäglich aggressiv, rassistisch und kultureller Unterdrückung ausgesetzt ist. KurdInnen erleben sowohl in Kurdistan als auch in den türkischen Metropolen rassistische Angriffe hautnah am eigenen Leib.

Die Nationale Befreiungsfront Kurdistan (ERNK) bewertet das Massaker von Solingen und die rassistisch-faschistischen Angriffe in der BRD ganz anders, weil durch eine emotionale Sichtweise wichtige Aspekte der Tat verschleiert werden, die jedoch für eine realistische Bewertung des Ereignisses notwendig sind.

Erstens: Der Brandanschlag von Solingen war ein Ablenkungsmanöver, das dem kurdischen Volk großen Schaden zufügte. Wir haben keine konkreten Beweise bezüglich der Täter dieses Mordes, aber wenn wir einige Aspekte und den zeitlichen Zusammenhang betrachten, kommen wir zu dem Schluß, daß hinter dem Ganzen ein Komplott steckt. Die Fäden dieses dunklen Komplotts reichen bis hin zum türkischen Staat.

Der von der PKK proklamierte Waffenstillstand und Aufruf zu einer politischen Lösung brachte die türkische Politik in eine sehr bedrückte Lage. Das Zusammenkommen und die Demonstration von 120.000 KurdInnen am 29. Mai in Bonn war dazu geeignet große Entwicklungen zu schaffen und sollte vor allem die Bereitschaft vermitteln, daß die KurdInnen hinter ihren Forderungen nach Freiheit und Demokratie stehen. Das bedeutete für die TR einen Prestigeverlust. Der türkische Staat benutzte den Mord von Solingen, um diese Entwicklungen zu überschatten

und die Öffentlichkeit davon abzulenken. Möglicherweise ist er gar selbst daran beteiligt. Vielleicht meinen manche, daß wir die TR zu unrecht beschuldigen. Da wir jedoch den Charakter dieses Staates ganz genau kennen, erscheint uns eine solche Möglichkeit nicht als unlogisch. Der türkische Staat ist durchaus in der Lage, eine solche Währungs-Fiktion zu begehen, um das psychologische Klima zu seinen Gunsten zu wandeln.

Die Morde an der türkischen Familie in Solingen versetzte den türkischen Staat in die Position eines armen und unschuldigen Staates. Er benutzte den Mord dazu, die Kritik aus dem Ausland an ihm unter den Teppich zu kehren. Das Regime, das in Kurdistan jeden Tag bis zu 50 KurdInnen grauam ermordet, stellt sich nun in der internationalen Öffentlichkeit als Unschuldslamm dar und versucht auf diese Weise seine eigenen Verbrechen zu verschleiern. Dieses Regime begeht in den Städten der Westküste die gleichen rassistischen Angriffe gegen die kurdische Bevöl-

kerung wie die Neonazis in der BRD gegen die nichtdeutsche Bevölkerung. Vor allem Soldaten und Polizisten führen in diesen Städten nationalistische Demonstrationen mit türkischen Fahnen durch.

Letztes Jahr wurden in Orten am türkischen Mittelmeer wie Antalya, Fethiye und in Izmir Wohnhäuser und Geschäfte von KurdInnen angezündet. Viele Städte haben Zurechtbeschränkungen für kurdische Familien erlassen. Es werden Drohflugblätter verteilt und Plakate aufgehängt mit Inhalten wie "Gebt den Kurden kein Mädchen. Kauf nicht bei Kurden".

Zweitens: Daß es in Deutschland Ausländerfeindlichkeit und rassistisch-faschistische Angriffe gibt, ist eine Realität. Die Ursache dafür ist das heutige System in Deutschland selbst. In der europäischen Gesellschaft herrscht eine ökonomische Krise. Das beeinflusst sowohl die hochrangigen Politiker, als auch die einfachen Leute. Die Skandale, vor allem in Italien, die Rücktritte von Parteivorsitzenden und Ministern oder der Selbstmord des ehemaligen Ministerpräsidenten von Frankreich sind nur einige Anzeichen dieser Krise in den letzten Monaten. Sie zieht Folgen für die Gesellschaft mit sich und führt zu einer Steigerung der Arbeitslosigkeit

und der sozialen Kosten. Um von ihr abzulenken, sind Sündenböcke nötig, die am leichtesten in den Ausländern gefunden werden können. Denn ihre Hautfarbe macht sie erkennbar in der deutschen Gesellschaft, wohingegen die Bosse in den Skylines oder die Politiker unsichtbar bleiben.

Drittens: Ausländerfeindlichkeit und Rassismus hat zwei Seiten, eine deutsche und eine türkische, die beide gleichermaßen bekämpft werden müssen. Wenn es sich auch dem Anschein nach um Gegensatz handelt, so sind sie im Grunde identisch, weil die Ideale, auf die sie sich stützen, identisch sind und sich ergänzen. Unserer Meinung nach stehen die türkischen Faschisten den deutschen in ihrer Ortschaftlichkeit in keiner Weise nach. Beide verfolgen unermessliche Utopien. In Deutschland existiert eine vom türkischen Staat organisierte Gegenfront. Der türkische Staat ist in Deutschland wie ein eigener Staat organisiert. Die türkische Botschaft, ihre Konsulate, Moscheen, Vereine und alle in Frankfurt erscheinenden türkischen Zeitungen sind Teile ihres eigenen Organismus. Nach dem Mord von Solingen wurden sie alle mobilisiert. Die TürkInnen werden auf der Basis von Menschenfeindlichkeit erzogen. In den Moscheen wird

karşı yönelmekteydi.

İranlı, Afganistanlı ve başka birçok diğer milliyetden kadın ve erkek yoldaşlar, çeşitli milliyetlerden işçiler, gençler ve öğrenciler, bu yürüyüşleri "büyük oranda" örgütleyen ve gerçekleştirenler işte bunlardı.

Peki ERNK ne yapmaktadır? Somut nedenlerden dolayı o bu (yürüyüşlerle - ç.n.) dayanışmadan uzak olduğunu açıklamaktadır. Frankfurt yürüyüşünde olduğu gibi, protesto eden bütün bu insanların, alanı Türk faşistlerine terk etmeyip, onları dışladıklarını kabul etmeyi (ERNK) reddediyor. ERNK, yürüyüşlere katılmama şeklindeki yanlış kararını öz eleştirici bir şekilde düzeltmiyor. Bunun yerine, ERNK açıklamasında ikici bir kez kesin olarak realiteden uzak bir açıklamaya saplanıp kalıyor. O böylelikle Batı/Almanya'daki demokratik ve devrimci güçlerin içinde kendi itibarını zedelemektedir. Gerçek bir öz eleştirisi burda bir zorunluluktur.

Durumun bu denli yanlış değerlendirilmesi, kendi kendisine karşı bu denli eleştirici olmayan bir tutum, devrimci bir örgüt için can alıcı bir tehlikeydir. Devrimci bir ulusal kurtuluş hareketi için, kendi hatalarında ısrar etmekten tehlikeli bir şey olamaz.

ERNK açıklamasında şunları iddia

Ezen ulus ile ezilen ulustan işçilerin enternasyonalist bir şekilde eğitilmesinin iki farklı ağırlık noktası üzerine Stalin

"Egemen ulusların ... kendi emperyalist hükümetlerine karşı mücadele etmek istemeyen; 'kendi' sömürgelerinin ezilen halklarının baskıdan kurtulma, devlet olarak ayrılma mücadelesini desteklemek istemeyen 'sosyalistlerinin' büyük güç şövenizmine karşı inatçı, sürekli ve kararlı mücadele zorunluluğu bundan ötürüdür.

... Kendi ulusal dargörürlüklerini aşmak istemeyen ve kendi ülkesinin kurtuluş hareketi ile egemen ülkelerin proletaryaya hareketi arasındaki bağıntıyı kavramayan ezilen ülkelerin sosyalistlerinin ulusal içe kapanıklığına, dargörürlüğüne ve yalıtıklığına karşı mücadele zorunluluğu burdan ötürüdür."

(J. W. Stalin, "Leninizmin Temelleri Üzerine", Eserler, C. 6, sy. 142)

etmektedir:

"Kürt halkı yabancı düşmanlığına ve milliyetçiliğe yabancıdır."

"Kürt halkı milliyetçiliğe yabancıdır" ne demektir? Kendi halkına karşı özeleştirici bir şekilde yaklaşan her kadın ve erkek Kürt, böylesi milliyetçi bir abartının, realiteye uymadığını bilmektedir. Tamda asırlarca baskı altında bulunan bir ulus, esas itibarıyla politik olarak haklı bir ulusal hareketi geliştirir. Fakat bu ideolojik olarak milliyetçilik tehlikesini içinde barındırmaktadır. Bütün dünyada kendi içinde milliyetçilik tehlikesinin mevcut olmadığı ezilen ulustan bir halk yoktur. Bu

iki sebepten ötürü böyledir:

● Birincisi, savaşım cereyan ettiği yada kutuluşun sağlandığı bölgelerin hemen hepsinde, orda azınlıkta olan ve çok daha fazla baskı altında tutulan ve koğuşturulan diğer milliyetlere mensup insanlar bulunmaktadır. Ortak düşmanı yok etme hedefi ile onlarla birlikte bir mücadele cephesi oluşturulmak zorundadır.

● İkincisi, Ezen ulusa mensup devrimci ve demokratik güçlerle, örneğin Türk ulusuna mensup güçlerle dayanışmacı mücadele cephesini oluşturmak, bir kaç kez daha zordur. Çünkü, egemen sınıf tarafından yaygınlaştırılan milliyetçilik zehiri,

("Kürdisan Report", Sayı 59/60, Haziran/Temmuz 93, sayfa 15/

eine Erziehung im Sinne einer türkisch-lamischen Synthese betrieben, die türkischen Zehnungen loben den türkischen Nationalismus in ihren Schlagzeilen in den Himmeln und betreiben hetzerischen Schme-rejournalismus.

Viertens: Der türkische Staat machte aus dem Mord von Solingen eine rassistisch-faschistische Show. Er inszenierte Kundgebungen mit türkischen Fahnen, genauso wie sie in der Türkei stattfinden. Die Beschweigung, die manche vorbringen, das wäre nur ein kleiner Teil, das wären nur die Grauen Wölfe gewesen, ist eine Fehleinschätzung, denn die rassistischen Kreise haben eine breite Basis unter den Türklänen, die sogar bis hin in Kreise reicht, die sich selbst als Linke und Revolutionäre bezeichnen. Auch sie laufen bei diesen Demonstrationen unter türkischen Fahnen mit und rufen die gleichen Parolen wie die türkischen Nationalisten.

Fünftens: Im deutschen Bundestag wurde nach Solingen über die wachsende Ausländerfeindlichkeit und Gegenmaßnahmen diskutiert. Dabei stellten Kohl und die Regierung für die Ausländerfeindlichkeit, die ein Produkt des Systems ist, andere als verantwortlich dar und wiesen am Ende die Schuld auch noch den Auslän-

dem selbst zu. Die deutsche Regierung lenkte die Aufmerksamkeit auf von ihr als extrem bezeichnete ausländische Gruppen und Vereine und versuchte so die wirklich Schuldigen zu schützen. Auf diese Weise vermitteln sie den Eindruck, daß die Ausländer eine Last für die deutsche Gesellschaft geworden seien und ihr Zugang begrenzt werden müsse und ermutigen die deutschen Neonazis. In Deutschland ist somit Ausländerfeindlichkeit ein von der staatlichen Ordnung selbst produzierter Mechanismus.

Sechstens: Wir haben uns an den meisten Demonstrationen, die in verschiedenen Städten der BRD nach dem Mord von Solingen gemacht wurden, nicht beteiligt, weil, wenn auch nicht immer, zum größten Teil der türkische Staat und Faschisten hinter diesen Demonstrationen stecken. Es widerspricht unserem Selbstverständnis unter türkischen Fahnen und gemeinsam mit Faschisten zu laufen. Außerdem wurden bei diesen Demonstrationen bewußt die KurdInnen zur Zielscheibe des Hasses gemacht. Die deutsche Presse wie der türkische Staat versuchen, die Ergebnisse nach Solingen fälschlicherweise als kurdisch-türkischen Krieg darzustellen und die PKK damit in Verbindung zu bringen. Der türkische Botschafter Omar Öymen

persönlich und die vom türkischen Staat und türkischen Unternehmern finanzierte Lobby des türkischen Staates, das Türkei Forschungszentrum, dessen Vorsitzender Faruk Sen ist, betreiben beharrlich eine solche Schmutzkampagne. An diesen provokativen Kundgebungen haben sich Anhänger der PKK und der ERNK nicht beteiligt. Das bedeutet natürlich keinesfalls, daß wir Ausländerfeindlichkeit und rassistischen Angriffen gegenüber gleichgültig sind. Wir sind gegen solche Angriffe und für eine Entwicklung der Kultur der Solidarität zwischen den Völkern, um solche Angriffe zu verhindern.

Siebtens: Unsere Haltung zur Frage nach einer Lösung dieses Problems ist kurz zusammengefaßt folgende: Die Ausländer, die ihre Länder verlassen, haben Gründe dafür. Das sind die Armut, Unterdrückung und die Gewalt der herrschenden Regime. Derberthelms zieht der westliche Kapitalismus aufgrund seines Reichtums diese Menschen in ihrer Not an. Es ist also ein Kampf notwendig, der die sozialen und politischen Ursachen der Flucht beseitigt. Es müssen die Lebensbedingungen der Menschen in ihren Ländern verbessert werden, damit sie in ihre Länder leben können. Denn die Auswanderung nach Europa oder in einen anderen Kontinent ist keine Lös-

ung. Die Ungleichheit muß beseitigt werden. Wenn in Bezug auf Kurdistan auch der türkische Staat der klare Verantwortliche für die Migration und Instabilität ist, so ist doch auch der deutsche Staat ebenso dafür verantwortlich. Denn der türkische Staat mordet und vertreibt die Menschen aus Kurdistan auch mit der Militärhilfe, die er vom deutschen Staat bekommt.

Seit 1984 haben acht Millionen KurdInnen ihr Land verlassen und sind in Metropolen in der Türkei oder nach Europa geflüchtet. Wenn die deutsche Unterdrückung für den türkischen Staat eingestellt und sein schmutziger Krieg in Kurdistan beendet würde, würde das auch die Flucht der Kurden nach Europa verringern und zu einer Lösung der Frage beitragen. In diesem Zusammenhang sind wir gerade in Bezug auf die KurdInnen in der BRD gegen Projekte, die darauf abzielen, sie in Deutschland zu assimilieren und dauerhaft ansässig zu machen. Unsere Aktivitäten als ERNK konzentrieren sich hauptsächlich auf die Solidarität mit Kurdistan. Unsere darauf ausgerichtete Politik findet die Unterstützung der kurdischen Massen. Für uns war es z. B. ein Erfolg, in Bonn 120.000 Menschen für ein gemeinsames politisches Ziel zu veranlassen, was nicht so leicht ist und viel Mühe kostet.

Diese Orientierung unserer Politik bedeutet natürlich nicht, daß wir den Problemen in der BRD gegenüber gleichgültig sind. Obwohl der Schwerpunkt unserer Aktivitäten auf Kurdistan ausgerichtet ist, wollen wir für die KurdInnen und alle anderen AusländerInnen in Deutschland ein Leben mit gleichen Rechten. Wir stellen uns gegen die Ausländergesetze und die lebensbedrohlichen faschistisch-rassistischen Angriffe. Wir haben uns bisher an verschiedenen Aktivitäten mit dieser Zielsetzung beteiligt und werden das auch in Zukunft tun. Wir sind für die Einheit auf der Basis von Gleichheit und für die Solidarität zwischen den Völkern. Wir schulden unsere Massen in diesem Sinne. Dem kurdischen Volk ist Ausländerfeindlichkeit und Nationalismus fremd.

Türkiye'deki faşist terör rejimine rağmen (daha iki hafta önce gazetenin 20 personeli ve başyazarı tutuklanmıştı) 1,5 yıldır yayınlanan "Özgür Gündem" adlı gazetenin 14.6.1993 tarihli sayısında aşağıda yayınladığımız bir okuyucu mektubunu yayınladı. Solingen'deki Nazi cinayetlerine karşı düzenlenen yürüyüşlere katılmama tavrına karşı eleştirici olarak tavrı takınan bir kadın okuyucunun bu mektubu fevkalade hoşumuza gitti.

"Solingen ve Kürtler"

Yazının başlığına bakıp "yine mi Solingen?" diye okumadan geçmeyin lütfen.

Avrupa'da emperyalizmin hortlattığı ırkçılık, Neo-Nazi (faşist) grupların kundaklama eylemleriyle boyutlanıyor. Bunlar, ser-seri lümpen grupların münferit eylemleri olarak görülemez kuşkusuz. Yeniden hortlatılan faşizmin, ırkçılığın tarihsel arka planı var. Ancak yazının konusu bu değil.

Benim üzerinde durmak istediğim şey: Solingen katliamıyla Türk şovenizmini dalgalandırmaya kalkışan TC burjuvazisinin kampanyaları karşısında Kürtlerin, politika geliştirmek yerine sitemvari tutumlara girmeleri, bu arada katliamı kınayan Türk solunu da şovenizm dalgasının içinde değerlendirmeleridir.

El kapılarında ekmek parası kazanmak için bulunan 5 emekçi insanın, masum çocukların katledilmesi hangi ulustan olursa olsun, insanım diyen herkesin lanetlemesi gereken bir cinayettir. Bu bakımdan Kürt insanının

da bu katliamı lanetlediğine, ölenlerin ulusal kökenine bakmaksızın insanlık düşmanı faşizm karşısında tutum aldığına kuşku yok.

Ancak, Solingen'de ölen 5 Türk-ile Kürdistan'da hergün katledilen onlarca Kürdü karşılaştırarak, "niye bunlara ses çıkarmıyorsunuz" biçiminde sitem etmek bir politika değildir.

Evet, Türk şoven burjuvazisi, Türk faşistleri bu olayı; kendi ırkçılıklarını körüklemek, Kürt düşmanlığını dalgalandırmak için kullanmışlardır. Onlardan başka tür-lüsü de beklenemez.

Ne var ki, Kürt halkının da faşizme karşı mücadele diye bir sorunu vardır. Kürtler; "bizi sadece sömürgecilğe karşı mücadele ilgilendirir" deyip geçemezler. Solingen olayını Türk şovenizmini dalgalandırmak için kullananlar karşısında KÜrtler hangi politik kampanyayı örgütlemişlerdir? 120 bin kişilik devasa kitlesel bir gösteriyle ulusal birlik potansiyelini dost-düşmana gösterdikleri günün sıcağında gerçekleşen Solingen katliamını; hazır potansiyeli bir daha sokağa dökerek, tüm dünyadaki ırkçılığı, Türk şovenizmini yargılayan bir protestoya dönüştüremezler miydi?

Böylece, hem Türk burjuvazisinin yükselttiği şovenizm dalgası kırılır, cüceleşirdi, hem de Kürt halkının her türden ırkçılığın soykırımın karşısında, ezilen mazlum halklar ve insanların yanında taraf olduğu daha görkemli bir şekilde haydıklırdı. Böyle bir politika, Kemalizm ya da şovenizmle malülleştirilmiş Türk aydınlarının, demokratlarının, sıradan insanların şapkalarını önlere koyup düşünmelerini sağlardı. Dahası, şovenizme, misak-ı millici aydınlara, demokratlara karşı halkların kardeşliği kampanyasını yükseltmenin görkemli bir başlangıcı olabilirdi.

Solingen olayına bir de bu açıdan bakmak gerekmez mi?

Kürt halkıyla Türk halkının, ırkçılığa, soykırıma, şovenizme karşı ortak mücadelesinin önündeki engelleri kaldırmak, halkların kardeşliğini ortak mücadele temelinde örmek için, Kürtlerin aydınlarından, devrimcilerinden ve yurtseverlerinden beklediğimiz politika budur. Böyle bir politika, sitemlerden, kınamalardan ve karşılaştırmalardan da etkili, daha ses getirici olacaktır."

(Türkçeden Almancaya çeviri bize aittir.)

geniş emekçi yığınları üzerinde de etkili olmaktadır.

☆☆☆

Değişik bir ifadeyle: Şayet Kürt halkı, Kürt milliyetçiliğine gerçekten yabancı ise, o zaman ERNK'nın buna karşı mücadele yürütmesi zorunlu değildir, o zaman tabii ki öz-eleştirici bir yaklaşımda gereksizdir. Ancak tamda bu varsayım yanlıştır. ERNK'nın Solingen'deki Nazi cinayetleri üzerine yanlış yaklaşımının kaynaklarından birisi de tamda burada yatmakta

Ezen bir ulusun mensup Batı/Almanya'lı Marksist-Leninistler olarak, görevimizin herşeyden önce büyük Alman şovenizmine karşı (ki bu sadece egemen sınıfları içinde değil, aynı zamanda geniş Alman emekçileri içinde de etkili olmaktadır), teoride ve pratikte mücadele etmek olduğunun tamamen bilincinde olarak biz bu eleştirileri getirmekteyiz.

Ocak 1994, "PKK ve diğer Kürt örgütlerinin yasaklanmasına, devletsel faşistleşmeye ve Nazi çetelerine karşı mücadeleyi örgütleyelim!" başlıklı bildiriye ek.